Interims=Reglement

med

Taxt

for

Lodserterne

i

Reikevig og Havnefjord.

Den 1ste December 1841.

Vidøe Kloster,

Trykt paa offentlig Bekostning.

1841.

Efter det Kongelige Admiralitets- og Commissariats-Collegii allerunderdanigste Forestilling, har det behaget Hans Majestæt Kongen under 17de Mai dette Aar allernaadigst at bemyndige Undertegnede til at udfærdige følgende Interims-Reglement med tilhørende Taxt for Lodserierne i Reikevig og Havnefjord.

§ 1.

Reikevigs og Havnefjords Lodserier skulle i Reglen bestaae hvert især af 3 Lodser. Dog kan dette Antal paa hvert Sted, naar Amtmanden i Sønderamtet maatte finde det nødvendigt eller hensigtsmæssigt, forøges eller formindskes med 1. De paa et af bemeldte Steder ansatte Lodser have lige Rettighed til Lodsning paa begge Havne.

§ 2

Lodserne beskikkes af Amtmanden, for Reikevig Bys Vedkommende efter Indstilling af Byens communale Bestyrelse, men forsaavidt Havnefjord angaaer, efter Forslag fra Syselmanden for Guldbringe Sysel, hvilket Forslag bør være ledsaget med indhentet Betænkning fra de i Havnefjord bosatte Kjøbmænd og

Factorer. Den, der antages som Lods, bør foruden at have naaet en Alder af 25 Aar, være en ædruelig, paapasselig, drivtig og med Farvandene omkring fornævnte Steder nøie bekjendt Mand, der tillige om muligt bør have nogen Kundskab om, hvorledes et Skib skal regjeres. Saasnart han er antagen til Lods og meddelt Beskikkelsesbrev som Saadan, bør han af den vedkommende Underøvrighed tages i Ed om, at han vil udføre de ham som Lods paahvilende Pligter med Troskab, Paapassenhed og Flid. Ved Antagelsen af Lodserne bør Amtmanden iøvrigt see hen til, at der om muligt ved hvert af fornævnte Lodseier kan haves een Lods, som er bosat yderst paa Næssene.

§ 3.

Uagtet det ikke forbydes de ansatte Lodser imellem sig indbyrdes at forene sig om Overtagelsen af de forestaaende Lodstoure samt om Lodspengenes Deling, saa ere dog et Steds Lodser i Tilfælde af Forsømmelse i at gaae Skibene imøde eller deslige, alle lige ansvarlige; thi ligesom alle Lodser antages med lige Rettigheder og Pligter, uden at den Ene har noget Tilsyn med eller Noget at befale over den Anden, saaledes bør de ikke heller stole paa hinanden indbyrdes, men Enhver stedse have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Lodstjenesten ordentligen besørges.

§ 4.

For ikke at hindres i deres Pligters Opfyldelse, blive Lodserne fritagne for alle saadanne personlige

Byrder, til hvis Udførelse, deres personlige Nærværelse vilde være fornøden, saasom Rettens Bisiddelse, Arbeide ved Veie, Kirker, og andre deslige offentlige Præstationer; ligesom der ikke heller for saadant Arbeide kan affordres dem noget Vederlag i Penge. Dog maa denne Fritagelse ikke forstaaes saaledes, at de paa Grund heraf skulde være fritagne for de offentlige Byrder, der paahvile en fast Eiendom, som de maatte eie eller bruge. De i Reikevig Kjøbstad bosatte Lodser skulde ogsaa være frie for Byens Bestillinger.

§ 5.

Lodserne skulle, naar de ere i Lodstjenesten, under en Mulkt af 32 ß r. S. saavel medføre et Exemplar af nærværende Reglement og Taxt, der forevises enhver Skibsfører, som forlanger det, som ogsaa bære et Lodsskildt paa Brystet. De hertil fornødne Skildter blive for første Gang at anskaffe til Reikevigs Lodser forskudsviis paa Byens Kæmnerkasses Regning, men til Havnefjords Lodser forskudsviis af Amtets Repartitionsfond; hvilke Forskud blive at refundere af de i § 10 ommeldte Lods-Kasser, saasnart samme ere i Stand til at afholde denne Udgivt. Naar en Lods døer eller afgaaer fra Tjenesten, bør Skildtet i uskadt Stand tilbageleveres til vedkommende Øvrighed.

Endvidere bør enhver Lods være forsynet med en saakaldet Firemannefar (en Baad til 4 Aarer) i tilbørlig Stand og med de behørige Redskaber. Over disse Lodsbaade skal Stedets Øvrighed, naar fornødent findes, og idetmindste engang hvert Foraar, af-

holde Syn, og saafremt de da ikke skjønnes at være i forsvarlig Stand, bør Saadant indberettes til Amtmanden, som dicterer Lodsen en efter Omstændighederne passende Mulkt indtil 2 Rbd., hvorhos Lodsen tilholdes inden en kort Frist at afhjælpe Manglerne. Skeer dette ikke, bør han fra Tjenesten afskediges.

Endeligen bør Lodserne, for at deres Fartøier i Frastand kunne være kjendelige fra andre Baade, farve den midterste Dug af deres Seil med Rødt, og til at bestride Omkostningerne herved, kan dem, naar fornødiges, tilstaaes en efter Amtmandens Skjønnende passende Betaling, der udredes paa samme Maade, som Omkostningerne ved Lodsskildterne. Et saadant Seil maa Lodsen under Mulkt ikke sælge til Andre uden at have udtaget den farvede Dug.

§ 6.

Lodserne skulle, for at være berettigede til at oppebære den fulde, i den her vedføiede Taxt bestemte Betaling, møde Skibene idetmindste $\frac{1}{2}$ Mil udenfor den yderste Pynt af Næssene, Seltjarnarnæs ved Indseilingen til Reikevig, og Alptanæs ved Indseilingen ved Havnefjord. Komme Lodserne sildigere ombord, men dog udenfor Næssene, fragaaer $\frac{1}{4}$ af hin Betaling; men møde de først Skibet mellem Seltjarnarnæs og Akurø eller mellem Alptanæs og Helguskjær, da forminskes Betalingen til det Halve af det ved Taxten Bestemte. Komme de endeligen først ombord indenfor Akurø eller Helguskjær, bortfalder aldeles deres Ret til Betaling, foruden at de, dersom Forsømmelighed har

fundet Sted fra deres Side, blive behørigen at straffe. Skulde Skibsføreren og Lodsen, naar denne kommer ombord, ikke være enige om det Punkt, paa hvilket Skibet befinder sig med Hensyn til de ovenbestemte Gradationer i Betalingen, da bør Skibsføreren uophøldeligen, naar ikke Taage eller andre Omstændigheder forhindre det, ved Peiling paa Compasset undersøge Skibets Standpunkt imod de høieste eller mest fremspringende og paa Søkaartet betegnede Steder, om muligt saavel paa den sydlige som nordlige Kyst af Farebugten; og dersom den mellem Skibsføreren og Lodsen opstaaede Meningsforskjel ikke derved hæves, skal Sagen, saasnart Indlodsningen er tilendebragt, strax af Lodsen andrages for den vedkommende Retsbetjent til Afgjørelse paa lovlig Maade. Iøvrigt bliver, naar Tvivl i den omhandlede Henseende ikke kan afgjøres ved Hjælp af Peiling paa Compasset eller andre tilstrækkelige Beviser, Lodsens Opgivende desangaaende at tage til Følge.

§ 7.

For at forebygge, at der ikke, efterat Lodsningen er tilendebragt, senere skal opstaae Trætte angaaende paa hvilket Sted Lodsen er kommen ombord, bliver det paalagt Skibsføreren, naar han er ankommen i Havn og afleverer sine Skibspapirer til vedkommende Øvrighed, da tillige at afgive et Bevis angaaende hvor Lodsen har mødt ham, til hvilke Beviser der bør tykkes

Blanqvetter efter de nedenanførte Schemata *[1]), og afholdes Omkostningerne dertil saaledes som i § 5 ommeldt. Enhver Lods, der gaaer et Skib imode, bør under en lignende Mulkt som den i 1ste Passus af § 5 bestemte, være forsynet med Exemplarer af alle disse Blanqvetter, og til Skibsføreren udlevere hvilken han forlanger. Naar Beviset er udfærdiget af Skibsføreren bør det forevises Lodsen, og (naar det ikke indeholder Attest om, at Lodsen er mødt ½ Mil udenfor Næs-

---

*1) Lods   er ved min Indseiling idag den til Reikevigs Havn kommen mig imøde ½ Mil (eller derover) udenfor den yderste Pynt af Seltjarnarnæs.

førende Skibet

---

2) Lods   er ved min Indseiling idag den til Reikevigs Havn kommen mig imøde i mindre end ½ Mils Afstand fra, men dog udenfor den yderste Pynt af Seltjarnarnæs.

førende Skibet

enig

---

3) Lods   er ved min Indseiling idag den til Reikevigs Havn kommen mig imøde mellem Seltjarnarnæs og Akurø.

førende Skibet

enig

---

sene, cfr. Schema № 1) underskrives af denne, der, saafremt han ei med Skibsføreren har kunnet forenes om, paa hvad Punkt han er kommen Skibet imøde, kun har at tilføie et „ikke" foran det paa Blanqvetten trykkede „enig". Sligt ansees da som en Klage fra Lodsens Side, saaledes at vedkommende Retsbetjent, til hvem Beviset tilligemed Skibspapirerne afleveres, strax har i Henhold til Anordningen af 15de August 1832 § 5 at foranstalte det Fornødne til Sagens Foretagelse ved en Gjesteret.

§ 8.

Over de Beviser, der saaledes afleveres af Skibsførerne til vedkommende Retsbetjente, have disse at føre en af Amtet autoriseret Protocol, der tilligemed de øvrige Embedsprotocoller aarligen indsendes til Amtets

---

4) Lods er ved min Indseiling idag den til Reikevigs Havn kommen mig imøde indenfor Akurø.

førende Skibet

enig

For Havnefjords Vedkommende skulle Blanqvetterne være ligelydende, undtagen at der sættes:

Havnefjord istedetfor Reikevig
Alptanæs —— Seltjarnarnæs
Helguskjær —— Akurø.

Eftersyn. Af denne Protocol bør der, naar Sligt begjeres, til vedkommende Lods eller Skibsfører uden Betaling meddeles saadan Oplysning, som matte være nødvendig til derefter at bestemme den Lodsen for enhver Lodstour tilkommende Betaling.

§ 9.

Naar Veirliget er af den Beskaffenhed, at det er muligt at være ude med en Firemannefar, kan Veiret ikke paaberaabes som en Undskyldningsgrund for muligen begaaet Efterladenhed eller Langsomhed i at gaae ankommende Skibe imøde. Tillader Veirliget derimod ikke Lodsen at gaae ud med et mindre Fartøi end en saakaldet Sexæring, tilkommer ham en Forøgelse af $\frac{1}{3}$ i den Betaling, han efter de ellers foreskrevne Regler var berettiget til at kræve; dog bør Lodsen, naar han vil nyde godt heraf, det snareste skee kan, anmelde Saadant for Øvrigheden, for at vedkommende Skibsfører, hvis han finder Noget derimod at erindre, kan gives Leilighed til strax at fremkomme med sine Indsigelser og erholde de muligen opstaaende Spørgsmaal angaaende Veirligets Beskaffenhed afgjorte ved lovligt Skjøn. I den i § 8 ommeldte Protocol bør iøvrigt gjøres fornøden Bemærkning angaaende de Tilfælde i hvilke en Lods er funden berettiget til at kræve Betaling efter nærværende Paragraph.

§ 10.

For at danne et Fond, hvoraf der kan udredes Belønning til de Lodser, der maatte udmærke sig en=

ten ved stadig Activitet og Paapassenhed i deres Tjeneste, eller ved en overordentlig Raskhed og Conduite ved særdeles Leiligheder, skal der ved hvert af de herombhandlede Lodserier oprettes en Lodskasse; denne opbevares hos den vedkommende Underøvrighed, som derfor aflægger aarligt Regnskab til Amtet, der efter foregaaende Revision deciderer samme.

Bemeldte Kasses Indtægter skulle bestaae af

1) en Kjendelse af 48 ß r. S. af hver Skibsfører, der ved Indgaaende til Havnen benytter Lods, hvilken Kjendelse erlægges directe til Kassens Regnskabsfører, der er ansvarlig for samme, da han er bemyndiget til at tilbageholde Skibspapirerne, indtil Kjendelsen er betalt.

2) samtlige de Boder, der maatte blive dicterede ifølge nærværende Reglement.

Ved Bestemmelsen af Gratificationer for active og paapassende Lodser bør Amtmanden især tage Hensyn til hvad den i § 8 ommeldte Protocol udviser angaaende hvorofte vedkommende Lods har mødt de indkommende Skibe i tilstrækkelig Afstand fra Landet.

§ 11.

Uagtet det indtil videre ikke paalægges Lodserne som Pligt at have Lærlinge hos sig til Oplærelse i Lodskyndigheden, saa vil det dog med Tilfredshed ansees, om nogen af de ansatte Lodser antager Lærlinge, og udlærer dem saaledes, at de kunne være skikkede til at ansættes som Lodser. Naar en Lods saaledes maatte have udlært en duelig Lærling, kan han gjøre

sig Haab om at komme i fortrinlig Betragtning til at erholde en Gratification af Lodskassen.

§. 12.

Naar Skibe ankomme, der enten have, eller kunne ansees mistænkelige for at have smitsomme Sygdomme ombord, da bør Lodsen, saavidt Omstændighederne tillade det, holde sig fjernet fra Samqvem med Mandskabet, eller endog, hvis Saadant er muligt, bringe Skibet til Havn ved at seile forud i sin Baad, uden at gaae over i Skibet, samt derhos lade Skibet ankre afsides fra andre Skibe; fremdeles bør han uopholdeligen efter Ankomsten melde det Fornødne for Stedets Øvrighed og forbyde samtlige ombord paa Skibet værende Personer at gaae iland, førend Øvrighedens nærmere Bestemmelse er indløben.

§ 13.

Ligeledes bør Lodsen gjøre de ankommende Skibsførere, især saadanne, der ikke før have været i disse Havne, opmærksomme paa de bestaaende Forbud imod at skyde saavel med Kanoner som med Geværer i Nærheden af Ederfuglenes Værpesteder; i hvilken Henseende Øvrigheden stedse bør meddele Lodserne fornøden Underretning om, hvilke Værpesteder der ere fredlyste.

§ 14.

Den i allerhøieste Rescript af 10de Februar 1813 foreskrevne Regel, hvorefter saavel de i Havnefjord som i Reikevig ansatte Lodser, som Saadanne, hid-

til have sorteret under Reikevigs Jurisdiction, bliver herved ophævet, hvorimod hvert Steds Lodser i Fremtiden bør henhøre under deres ordinaire Forum, dog saaledes, at alle de Sager, der kunne reise sig af Ind = eller Udlodsningen til og fra Reikevigs Havn, (hvad enten samme forrettes af Reikevigs eller Havnefjords Lodser), afgjøres ved Reikevig Kjøbstads Jurisdiction, men de, der opstaae af Ind = eller Udlodsning til og fra Havnefjord, henhøre under Guldbringe Syssels Jurisdiction. Iøvrigt skulle alle Sager, der kunne opstaae mellem Skibsfører og Lods, hidrørende fra Lodsningen, behandles gjesteretsvis, og blive, i Tilfælde af Appel, at behandle ved de ordinaire Instantser. Forsaavidt det imidlertid ved den i nærværende Reglements 16de § ommeldte Forordning af 27de Marts 1831 § 8. er bestemt, at Tvistigheder mellem Lods og Skibsfører i de Tilfælde, hvor det er Lodsen tilladt at tinge om Betalingen, blive at afgjøre ved lovligt Skjøn, men at Sagen, saafremt nogen af Parterne er misfornøiet med dette Skjøn, skal paatales ved en Gjesteret, hvis Dom kan indankes for Overadmiralitetsretten, da bliver denne Bestemmelse saaledes modificeret, at deslige Tvistigheder, naar nogen af Parterne er misfornøiet med det afgivne Skjøn, blive endeligen at afgjøre ved Amtets Resolution. Derhos er det en Selvfølge, at de i nysnævnte Forordnings 11te § befalede Anmeldelser til Lodsoldermand og Overlods bortfalde ved disse Lodserier, hvorimod Anmeldelser bør skee directe til vedkommende Øvrighed, der har at træffe den vi=

dere fornødne Foranstaltning paa anordningsmæssig Maade efter Begjering af Lodsen som Klager.

§ 15.

Naar en Lods formedelst Udueligbed, Svagelighed, ubeqvem Bopæl eller andre deslige Aarsager ikke længere er i Stand til tilbørligen at forrette sin Tjeneste, kan han af Amtet afskediges; dog skal der, naar Saadant uden Fare lader sig gjøre, gives ham Opsigelse fra Tjenesten med 3 Maaneders Varsel til næste Fardag.

Ligesom Lodserne iøvrigt under Udførelsen af deres Tjeneste staae under nærmeste Tilsyn af vedkommende Underøvrigheder, hvilke have at give nøie Agt paa Lodsernes hele Forhold, saaledes bør ogsaa Amtmanden have sin Opmærksomhed stadigen henvendt paa denne Sag og overhovedet træffe de fornødne Foranstaltninger til, at Lodstjenesten kan blive bedst muligen besørget; hvorfor han og, saafremt han maatte finde det hensigtsmæssigt, at der i Fremtiden foretages en eller anden Forandring i nærværende Reglement og Taxt, har derom at andrage det Fornødne for Admiralitets og Commissariats Collegium.

§ 16.

Hvad forøvrigt angaaer Skibsførernes og Lodsernes Rettigheder og Pligter ved Reikevigs og Havnefjords Lodserier, da bliver Forordningen angaaende

Lodsvæsenet i Danmark af 27de Marts 1831 at tage til Følge, forsaavidt de i samme indeholdte Bestemmelser ikke ere formedelst de locale Forhold uanvendelige eller ved nærværende Reglement forandrede.

Islands Stiftamthus den 1ste December 1841.

T. Hoppe.

Taxt

for

Reikevigs og Havnefjords Lodser.

A. For Indlodsningen, naar den ikke er over én Mil,

i Sommermaanederne, eller fra 1ste April til 30te September:

			Rede Sølv.	
For 6 Fods Skibe og derunder			3 Rbd.	„ ß
—	6 til	7 Fods	3 —	48 —
—	7 —	8	4 —	„ —
—	8 —	9	4 —	48 —
—	9 —	10	5 —	„ —
—	10 —	11	5 —	48 —
—	11 —	12	6 —	„ —
—	12 —	13	6 —	48 —
—	13 —	14	7 —	„ —
—	14 —	15	7 —	48 —
—	15 —	16	8 —	„ —
—	16 —	17	8 —	64 —
—	17 —	18	9 —	48 —
—	18 —	19	10 —	48 —

og saaledes for hver Fod 1 rbd. r. S. mere, naar Skibet er over 19 Fod dybgaaende.

I Vintermaanederne, eller fra 1ste October til 31te Marts:

For 6 Fods Skibe og derunder			3 Rbd.	48 ß
—	6 til	7 Fod	4 —	12 —

For 7 til 8 Fod	. . .	4	rd	72	ß
— 8 — 9	. . .	5	—	36	—
— 9 — 10	. . .	6	—	"	—
— 10 — 11	. . .	6	—	60	—
— 11 — 12	. . .	7	—	24	—
— 12 — 13	. . .	7	—	84	—
— 13 — 14	. . .	8	—	48	—
— 14 — 15	. . .	9	—	12	—
— 15 — 16	. . .	9	—	72	—
— 16 — 17	. . .	10	—	56	—
— 17 — 18	. . .	11	—	60	—
— 18 — 19	. . .	12	—	84	—

og saaledes for hver Fod 1 rbd. 24 sk. mere, naar Skibet er over 19 Fod dybgaaende.

B. For Udlodsningen, naar Udseilingen fra Affeilingsstedet indtil udenfor de yderste Skjær eller til det Sted, hvor Lodsen forlader Skibet, ikke er over en Mil,

i Sommermaanederne:

For 6 Fods Skibe og derunder		2	rd	"	ß
— 6 til 7 Fods	. .	2	—	32	—
— 7 — 8	. . .	2	—	64	—
— 8 — 9	. . .	3	—	"	—
— 9 — 10	. . .	3	—	32	—
— 10 — 11	. . .	3	—	64	—
— 11 — 12	. . .	4	—	"	—
— 12 — 13	. . .	4	—	32	—
— 13 — 14	. . .	4	—	64	—

For 14 til 15	. . .	5 rd „ ß
— 15 — 16	. . .	5 — 32 —
— 16 — 17	. . .	5 — 74 —
— 17 — 18	. . .	6 — 32 —
— 18 — 19	. . .	7 — „ —

og saaledes for hver Fod 64 ß r. S. mere, naar Skibet er over 19 Fod dybgaaende.

I Vintermaanederne:

For 6 Fods Skibe og derunder		2 — 32 —
— 6 til 7 Fods	. .	2 — 72 —
— 7 — 8	. . .	3 — 16 —
— 8 — 9	. . .	3 — 56 —
— 9 — 10	. . .	4 — „ —
— 10 — 11	. . .	4 — 40 —
— 11 — 12	. . .	4 — 80 —
— 12 — 13	. . .	5 — 24 —
— 13 — 14	. . .	5 — 64 —
— 14 — 15	. . .	6 — 8 —
— 15 — 16	. . .	6 — 48 —
— 16 — 17	. . .	7 — 4 —
— 17 — 18	. . .	7 — 72 —
— 18 — 19	. . .	8 — 56 —

og saaledes 80 ß r. S. mere for hver Fod, Skibet er over 19 Fod dybgaaende.

C. Naar Indseilingen eller Udseilingen er over en Mil, saavelsom i alle andre Tilfælde, hvor et Skib enten inden Skjærs eller uden Skjærs lodses længere end en Mil af samme Lods, for hver Mil af den øvrige Distance:

i Sommermaanederne:

For Skibe af indtil 12 Fods Dybgaaende inclusive. . .	„ Rbd 64 ß
For Skibe af større Dybgaaende.	1 — „ —

i Vintermaanederne:

For Skibe af indtil 12 Fods Dybgaaende inclusive. . .	1 — „ —
For Skibe af større Dybgaaende.	1 — 48 —

For halve Mile, Fjerdede'e og mindre Dele af en Mil betales forholdsvis efter den for en Mil fastsatte Betaling.

D. Saalænge Lodsen er ombord, nyder han der med sine Folk fri Kost og Tæring, men maa han formedelst Modbør holde Søen i to eller flere Døgn, bør Skibsføreren foruden Lodspenge betale ham 1 Rbd for hvert Døgn.

Islands Stiftamthus den 1ste December 1841.

T. Hoppe.